

**ŚLĄSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

40-024 Katowice ul. Powstańców 41A

Telefon: 32 606 33 00

WINB-WOA.7721.290.2017.MAJ

Katowice, dn. 27 czerwca 2017 r.

W dalszej korespondencji proszę
powołać się na znak sprawy

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) w wyniku rozpoznania odwołania z dnia 30 maja 2017 r. Pana ~~Włodzisław~~ reprezentowanego przez pełnomocnika Pana ~~Włodzisław~~ od decyzji nr 110/2017 znak PINB-7141/27/2017.AD Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Żywcu z dnia 12 maja 2017 r. nakazującej inwestorowi Panu ~~Włodzisław~~ zaniechania dalszych robót budowlanych realizowanych na działce nr 1574 w Leśnej przy budynku usługowo - handlowym,

orzekam

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie przed organem I instancji w ww. zakresie jako bezprzedmiotowe.

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięcie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Żywcu zapadło w następującym stanie faktycznym.

W dniu 7 lutego 2017 r. do siedziby organu powiatowego wpłynęło pismo Pana ~~Włodzisław~~, w którym poinformował PINB, iż na terenie działki nr 1574 prowadzone są roboty - prace wyburzeniowe, przebudowa wewnątrz i na zewnątrz, a sam obiekt ma zmienić funkcję ze sklepu na „przechowalnię zwłok i dom pogrzebowy oraz krematorium”.

Wobec powyższego w dniu 14 lutego 2017 r. organ przeprowadził doraźną kontrolę, w trakcie której sporządził dokumentację fotograficzną oraz ustalił, iż nie stwierdzono w danym momencie prowadzenia robót.

W aktach sprawy (karta akt nr 4) znajduje się także zaświadczenie z dnia 7 lutego 2017 r. Starosty Żywieckiego o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu na zgłoszenie z dnia 26 stycznia 2017 r. dotyczącego zamiaru wykonania robót budowlanych, polegających na zmianie sposobu użytkowania budynku handlowego na Dom Przedpogrzebowy na dz. nr 1574 w miejscowości Leśna, gmina Lipowa.

Zawiadomieniem z dnia 16 lutego 2017 r. organ wyznaczył na dzień 21 marca 2017 r. termin oględzin w niniejszej sprawie.

Pismem z dnia 20 lutego 2017 r. Wójt Gminy Lipowa zawnioskował do PINB w Żywcu o sprawdzenie zgodności z przepisami prawa przedmiotowej inwestycji, przekazując wyciąg z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Z protokołu oględzin z dnia 21 marca 2017 r. wynika, iż na dz. nr 1574 w Leśnej zlokalizowany jest budynek byłego sklepu. Przy budynku prowadzone są roboty budowlane polegające na ociepleniu fundamentu płytami ze styropianem, obłożeniu folią kubelkową, drenażem opaskowym odprowadzającym wody gruntowe do studzienek. Wewnątrz trwają roboty wykończeniowe: tynkowanie, ścianki działowe z płyt g-k. Budynek powstał na podstawie decyzji KUR w Żywcu z dnia 24 listopada 1993 r. znak NB 7351/147/6208/93 i oddany do użytkowania. Zmiany sposobu użytkowania dokonano na podstawie zgłoszenia

(brak podstaw do sprzeciwu Starosty Żywieckiego z dnia 7 lutego 2017 r.). Sporządzono dokumentację fotograficzną.

W dniu 4 kwietnia 2017 r. wpłynęły akta dotyczące przyjęcia zgłoszenia robót budowlanych polegających na zmianie sposobu użytkowania budynku handlowego na Dom Przedpogrzebowy na dz. nr 1574 znak WB.6743.34.2017.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2017 r. Pan ~~Włodzisław~~ zawnioskował do PINB w Żywcu o wstrzymanie robót budowlanych w niniejszej sprawie oraz nakazanie zaniechania dalszych robót, z uwagi na fakt, iż naruszają one zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W dniu 27 kwietnia 2017 r. organ poinformował strony postępowania o ich uprawnieniach wynikających z treści art. 10 k.p.a.

Pismem z dnia 9 maja 2017r. Pan ~~Włodzisław~~ reprezentowany przez pełnomocnika Pana ~~Włodzisława~~ przedstawił swoje stanowisko dotyczące przedmiotowej sprawy.

Następnie wydano zaskarżane postanowienie znak PINB-7141/27/2017.AD z dnia 12 maja 2017 r., którym na podstawie art. 123 k.p.a. oraz art. 50 ust. 1 pkt 4 Prawa budowlanego wstrzymano roboty budowlane przy budynku usługowo - handlowym zlokalizowanym na działce nr 1574 w Leśnej wykonywane w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w przepisach i ustalono obowiązek zabezpieczenia terenu przed dostępem osób trzecich. W uzasadnieniu organ powiatowy podkreślił, iż pozyskał ze Starostwa Powiatowego dokumenty dołączone do zgłoszenia przedmiotowej inwestycji, a także wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (m.p.z.p.) gminy Lipowa. Zgodnie z zatwierdzonym uchwałą Rady Gminy z dnia 18.03.2003 r. nr VI/29/03 m.p.z.p. działka nr 1574 w Leśnej znajduje się częściowo w jednostce 5.6 UC/MNi i częściowo w jednostce 5.5 MNi. Funkcja wiodąca dla działki pozostającej w jednostce 5.6 UC/MNi to: *zabudowa mieszkaniówka jednorodzinna istniejąca, usługi komercyjne lub/i publiczne - teren ofertowy pod usługi typu handel, gastronomia, usługi rzemiosła, administracyjne lub inne nieuciążliwe*. Funkcję uzupełniającą stanowią: *zabudowa gospodarcza, zieleń izolacyjna, rekreacyjna, przydomowa itp., sady, uprawy ogrodowe, nieuciążliwe urządzenia infrastruktury technicznej i komunalnej nie wymagające wydzielenia dla nich niezależnej nieruchomości i nie definiowane jako teren* Zgodnie z §3 ust. 1 pkt 11 uchwały Rady Gminy w Lipowej z dnia 18.03.2003 r. ilekroć w przepisach uchwały jest mowa o **usługach komercyjnych** - należy przez to rozumieć tereny / obiekty przeznaczone do pełnienia funkcji handlu, gastronomii, rzemiosła usługowego turystyki, sportu, komunikacji. Natomiast według §3 ust. 1 pkt 10 w/w uchwały przez **usługi publiczne** należy rozumieć tereny i obiekty przeznaczone do pełnienia funkcji administracji publicznej oświaty, zdrowia, opieki społecznej, kultury, kultu religijnego. Część działki, na której zlokalizowany jest budynek usługowo-handlowy będący przedmiotem postępowania, położona jest w jednostce 5.5 MNi, dla której plan przewiduje funkcję wiodącą: *teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z przewagą zabudowy istniejącej na istniejących działkach budowlanych*. Funkcja uzupełniająca dla tej jednostki to *zabudowa gospodarcza; zieleń izolacyjna, rekreacyjna, przydomowa itp.; drobne nieuciążliwe funkcje usługowe i administracyjne; nieuciążliwe urządzenia infrastruktury technicznej i komunalnej nie wymagające wydzielenia dla nich niezależnej nieruchomości i nie definiowane jako teren*. Z powyżej przytoczonych przepisów, zdaniem PINB, wynika, że brak jest możliwości świadczenia usług takich jak dom przedpogrzebowy w budynku zlokalizowanym w na działce nr 1574 w Lesik, gdyż znajduje się on w terenie przeznaczonym wyłącznie pod zabudowę mieszkalną.

Zażalenie na ww. postanowienie w dniu 5 czerwca 2017 r. złożył Pan ~~Włodzisław~~ reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana ~~Włodzisława~~, zarzucając mu m.in., iż jest bezprzedmiotowe bowiem roboty budowlane zostały zakończone.

Następnie decyzją nr 110/2017 z dnia 12 maja 2017 r. PINB w Żywcu na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego nakazał inwestorowi Panu ~~Robertowi~~ ~~Wojciechu~~ zaniechania dalszych robót budowlanych realizowanych na działce nr 1574 w Leśnej przy budynku usługowo - handlowym. W uzasadnieniu organ podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w wydanym uprzednio postanowieniu o wstrzymaniu robót budowlanych, a także podkreślił kwestię niezgodności inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie wyjaśnił, iż Panu ~~Robertowi~~ ~~Wojciechu~~ nie przysługuje status strony w niniejszym postępowaniu, bowiem nie jest właścicielem działki bezpośrednio graniczącej z nieruchomością, na której prowadzone jest postępowanie, a jego działka znajduje się poza obszarem oddziaływania przedmiotowej nieruchomości.

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 30 maja 2017 r. złożył Pan ~~Robert~~ ~~Wojciech~~ reprezentowany przez pełnomocnika Pana ~~Andrzeja~~ ~~Wojciecha~~, zarzucając rozstrzygnięciu m.in., iż błędnie nie uznano Skarżącego za stronę postępowania. Odwołanie w dniu 5 czerwca 2017 r. złożył także Pan ~~Robert~~ ~~Wojciech~~ reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana ~~Andrzeja~~ ~~Wojciecha~~, wskazując, iż usługi pogrzebowe nie naruszają przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Postępowanie odwoławcze w zw. z ww. decyzjami prowadzone jest pod sygnaturą WINB-WOA.7721.290.2017.MAJ.

W dniu 26 czerwca 2017 r. do siedziby tut. organu wpłynęło pismo - skarga na działania PINB w Żywcu, zakończonego zaskarżaną decyzją, Wójta Gminy Lipowa, datowana na dzień 20 czerwca 2017 r.

Po dokonaniu analizy akt, organ odwoławczy stwierdził, co następuje.

W myśl art.50 ust.1 Prawa budowlanego w przypadkach innych niż określone w art. 48 ust. 1 lub w art. 49b ust. 1 właściwy organ wstrzymuje postanowieniem prowadzenie robót budowlanych wykonywanych:

- 1) bez wymaganego pozwolenia na budowę albo zgłoszenia lub
- 2) w sposób mogący spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia bądź zagrożenie środowiska, lub
- 3) na podstawie zgłoszenia z naruszeniem art. 30 ust. 1, lub
- 4) w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków określonych w pozwoleniu na budowę, projekcie budowlanym lub w przepisach.

Z kolei art. 51 ust.1 Prawa budowlanego stanowi, że przed upływem 2 miesięcy od dnia wydania postanowienia, o którym mowa w art. 50 ust. 1, właściwy organ w drodze decyzji:

- 1) nakazuje zaniechanie dalszych robót budowlanych bądź rozbiórkę obiektu budowlanego lub jego części, bądź doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego.

Jednakże zgodnie z art.50 ust.7 Prawa budowlanego przepisy ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli roboty budowlane, w przypadkach innych niż określone w art. 48 albo w art. 49b, zostały wykonane w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1.

Przepisy art.51 Prawa budowlanego stanowią kontynuację postępowania administracyjnego zapoczątkowanego wstrzymaniem prowadzenia robót budowlanych postanowieniem wydanym na podstawie art. 50 ust. 1 Prawa budowlanego, chociaż nie tylko, jeśli weźmie się pod uwagę brzmienie art. 51 ust. 7 i art. 37 ust. 3 Prawa budowlanego. Przepis art. 51 ust. 7 Prawa budowlanego umożliwia bowiem również stosowanie przepisów art. 51 Prawa budowlanego w przypadkach, o których mowa w art. 50 ust. 1, kiedy roboty budowlane zostały już wykonane.

Zakres przedmiotowy art. 51 Prawa budowlanego, czyli to, w jakich sprawach mają zastosowanie komentowane przepisy, w zasadzie wynika z brzmienia art. 50 ust. 1 Prawa budowlanego, na podstawie którego zostało wszczęte postępowanie administracyjne. Generalne wyłączenie w powyższym przepisie spraw, które podlegają orzekaniu na podstawie art. 48 ust. 1 i art. 49b ust. 1 Prawa budowlanego powoduje, że na podstawie przepisów art. 51 Prawa budowlanego orzeka się w sprawach dotyczących wykonywania robót budowlanych wymagających pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, jednak innych niż budowa.

W odróżnieniu od art. 48-49b Prawa budowlanego, w których zostały zamieszczone procedury umożliwiające legalizację samowoli budowlanych, w art. 51 Prawa budowlanego ustawodawca zawarł procedurę określaną zazwyczaj jako "naprawcza", bo nie mamy do czynienia w tym przypadku z samowolą budowlaną w znaczeniu powszechnie przyjętym. Przepisy art. 51 mają też często zastosowanie w różnych innych sytuacjach, kiedy mogły zostać naruszone przepisy prawa budowlanego lub warunki określone w pozwoleniu na budowę albo wykonane roboty budowlane nie odpowiadają dokonaniem zgłoszeniu.

W orzecznictwie sądowym wyraźnie akcentuje się odrębność postępowań legalizacyjnych (art. 48-49b Prawa budowlanego) od postępowania naprawczego uregulowanego przepisami art. 50 i 51 Prawa budowlanego (zob. wyrok WSA w Kielcach z dnia 20 września 2007 r., II SA/Ke 267/07, LEX nr 955916; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 3 października 2007 r., II SA/Rz 1136/06, LEX nr 506855; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 14 października 2008 r., II SA/Wr 51/08, LEX nr 509898; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 4 grudnia 2007 r., II SA/Po 321/07, LEX nr 959912; wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 stycznia 2008 r., II SA/Łd 944/07, LEX nr 510930; wyrok WSA w Krakowie z dnia 5 czerwca 2009 r., II SA/Kr 358/09, LEX nr 563706; wyrok WSA w Lublinie z dnia 23 stycznia 2009 r., II SA/Lu 732/08, LEX nr 537979; wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 marca 2009 r., VIII SA/Wa 568/08, LEX nr 544484; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 5 marca 2009 r., II SA/Gd 5/09, LEX nr 543612).

Jak można wnosić z art. 51 ust. 7 Prawa budowlanego, zakres regulacji art. 51 nie tylko dotyczy postępowania, w którym wcześniej wydano postanowienie o wstrzymaniu robót budowlanych na podstawie art. 50 ust. 1 Prawa budowlanego, lecz także przypadków, kiedy roboty budowlane już „zostały wykonane”, co zgodnie z terminologią przyjętą w ust. 4 należałoby odnieść do stanu faktycznego, gdy „budowa została zakończona” i nie było potrzeby wydawania postanowienia o wstrzymaniu wykonywania robót budowlanych.

W takim przypadku nie ma też zastosowania zastrzeżenie z art. 51 ust. 1 Prawa budowlanego, że decyzja musi być wydana przed upływem 2 miesięcy od dnia wydania postanowienia, wydania decyzji na podstawie tego przepisu nie poprzedza bowiem postanowienie wstrzymujące prowadzenie robót budowlanych (zob. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 3 lipca 2008 r., II SA/Po 617/07, LEX nr 510198; wyrok NSA z dnia 26 stycznia 2011 r., II OSK 165/10, LEX nr 952971).

W takim przypadku organ nadzoru budowlanego prowadzi postępowanie administracyjne w oparciu o procedurę określoną w art. 51 Prawa budowlanego, która przewiduje wydanie na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego nakazu zaniechania dalszych robót budowlanych bądź rozbiórki obiektu budowlanego lub jego części, bądź doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego albo na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 nałożenie obowiązku wykonania określonych czynności lub robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonanych robót do stanu zgodnego z prawem i określenie terminu ich wykonania. W przypadku, gdy roboty budowlane, o których jest mowa w art. 50 ust. 1 zostały już wykonane, zgodnie z art. 51 ust. 7 Prawa budowlanego przepisy art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie bez wstrzymania robót budowlanych przewidzianego w art. 50 Prawa budowlanego.

Ze znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji zgłoszeniowej nie wynika, by planowana inwestycja powodowała jakiegokolwiek ograniczenia, na podstawie przepisów odrębnych, w korzystaniu z terenów sąsiednich działek zgodnie z ich przeznaczeniem określonym w planie, a podnoszone (co wynika z akt) potencjalne uciążliwości związane z lokalizacją zakładu pogrzebowego, takie jak skutki w sferze handlowej, spadek wartości sąsiednich nieruchomości, negatywny wpływ na psychikę i sferę emocjonalną, nie znajdują poparcia w zgromadzonym materiale dowodowym i świadczą jedynie o posiadaniu przez określone podmioty interesu faktycznego, nie mającego oparcia w przepisach obowiązującego prawa. W punkcie 2.3. zatytułowanym „Opis zakresu i sposobu wykonania robót budowlanych związanych ze zmianą sposobu użytkowania pomieszczeń handlowych na dom przedpogrzebowy” projektu budowlanego autorstwa Pana inż. ~~Włodzisław~~ (styczeń 2017 r., Żywiec) wskazano, iż „w ramach inwestycji przewiduje się zmianę sposobu użytkowania pomieszczeń handlowych, zlokalizowanych w istniejącym budynku handlowym na dom przedpogrzebowy. W ramach opracowania przewiduje się wykonanie pomieszczenia związanych z przygotowaniem zwłok do pochówku zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz niezbędnym zapleczem socjalno – higienicznym”. Projekt przewiduje kilka pomieszczeń:

1. pomieszczenie do wystawiania trumien ze zwłokami
2. pomieszczenie przygotowania zwłok do pochówku oraz pomieszczenie na trumny oczekujące od pochówku
3. w.c. ogólnodostępny
4. pomieszczenie na sprzęt do ceremonii pogrzebowej
5. pomieszczenie socjalne
6. pomieszczenie na środki czystości oraz do dezynfekcji
7. w.c. personelu z przedsionkiem.

W projekcie wskazano także, iż zakres prac adaptacyjnych obejmować ma:

- wykonanie ścianek działowych oraz wykonanie tynków wewnętrznych
- wykucie i zamurowanie filarków podokiennych
- wykonanie dodatkowych podejść instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej, a także „biały montaż”
- wykonanie nowych warstw posadzkowych (płytki ceramiczne)
- ułożenie terakoty na ścianach a także malowanie wewnątrz pomieszczeń
- wykonanie pozostałych prac wykończeniowych oraz montaż sprzętu.

Nie można na gruncie niniejszej sprawy zatem uznać, że podstawą do wydania zaskarżonej decyzji w przedmiocie zaniechania dalszych robót budowlanych nie mógł być fakt, że prowadzonej przez skarżącego działalności nie można zaliczyć do usług zwykłych, podstawowych, czy standardowych, uzupełniających zabudowę mieszkaniową. Zdaniem Śl. WINB nie wykazano, aby prowadzona przez Skarżącego działalność usługowa była działalnością uciążliwą, której prowadzenia zabrania uchwalony dla tego terenu miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Bez znaczenia pozostaje fakt, iż postanowienie z dnia 12 maja 2017 r. o wstrzymaniu robót budowlanych zostało utrzymane w mocy przez tut. organ odwoławczy – fakt niezakończenia przez inwestora wszystkich prac oraz uzasadnione wątpliwości odnośnie ich zgodności z przepisami prawa uzasadniały na tym etapie wstrzymania prowadzenia przez Skarżącego dalszych prac.

Nie ulega wątpliwości, że prowadzenie domu pogrzebowego wiąże się ze świadczeniem usług o specyficznym charakterze. Jednakże żaden przepis nie nakazuje lokalizowania tego typu obiektów z dala od terenów mieszkalnych, np. wyłącznie w pobliżu miejsca pochówku,

tj. na terenach cmentarzy. W tym miejscu przywołać należy art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2011r., Nr 118, poz. 687 ze zm.), zgodnie z którym na każdym cmentarzu powinien być dom przedpogrzebowy lub kostnica. Z przepisu tego nie wynika jednak zakaz lokalizowania tego rodzaju obiektów poza cmentarzami. Nie ma również żadnych podstaw do przyjęcia, że lokalizacja domów pogrzebowych powinna podlegać takim samym obostrzeniom lokalizacyjnym jak lokalizacja cmentarza. Domy pogrzebowe są bowiem lokalizowane również w centrach miast (zob. wyroki NSA z dnia 2 marca 2010r., sygn. akt II OSK 465/09 oraz z dnia 14 maja 2008r., sygn. akt II OSK 617/07, a także wyrok WSA w Lublinie z dnia 14 stycznia 2014r., sygn. akt II SA/Lu 539/13). Z tego płynie wniosek, że usługi pogrzebowe, choć specyficzne, nadal pozostają usługami, a obiekty w których są świadczone – domy pogrzebowe – pełnią funkcję usługową. Skoro zatem na analizowany terenie funkcja usługowa występuje, to proponowana przez Skarżącego zmiana sposobu użytkowania obiektu (co istotne zaakceptowana przez właściwy organ aab) jest co do zasady dopuszczalna.

Jedyną przeszkodą, która mogłaby ewentualnie wpłynąć na legalizację inwestycji jest uciążliwość świadczonych przez dom pogrzebowy usług. Jednakże w przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca. Uciążliwość, o której mowa, musi być oceniana obiektywnie poprzez ustalenie stopnia oddziaływania prowadzonej działalności na sąsiednie nieruchomości. W żadnym razie nie może być brana pod uwagę subiektywnie odczuwana przez właścicieli sąsiednich nieruchomości uciążliwość inwestycji, uzasadniona jedynie negatywnym stosunkiem do działalności tego rodzaju. Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że uciążliwość prowadzonych przez inwestora usług nie będzie wykraczała poza granicę terenu inwestycji. Zmiana sposobu użytkowania budynku usługowego służyć będzie wyłącznie przechowywaniu zwłok przez krótki okres czasu. Zwłoki będą przechowywane tylko w zamkniętej trumnie (katafalk), umieszczonej w tunelu chłodniczym (chłodnia). Na terenie inwestycji „ w celu zminimalizowania oddziaływania obiektu na sąsiednie działki należy wyciszyć pracę agregatorów chłodniczych”. Z tego wniosek, że inwestycja „zamknie się” w granicach działki Skarżącego. Podobny pogląd wyrażony został w wyroku WSA w Łodzi z dnia 21 lipca 2015 r. (II SA/Łd 297/15).

W tym miejscu Śl. WINB wyjaśnia, że w świetle przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.), środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia określa decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 71 ust.1). Jej uzyskanie wymagane jest dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2). Zgodnie o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć innych niż wymienione w art. 75 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust.1). Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 72 ust. 1). Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, ze zm.). Przepisy tego rozporządzenia, w katalogu wyszczególnionych przedsięwzięć, nie zawarły budowy domów przedpogrzebowych, ani wręcz krematoriów. Reasumując, tut. organ nie dopatrzył się naruszenia zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co

obliguje do wydania decyzji uchylającej rozstrzygnięcie i umarzającej postępowanie administracyjne w tym zakresie.

Nie zasługuje również na uwzględnienie skarga z dnia 20 czerwca 2017 r. złożona przez Wójta Gminy Lipowa na działanie organu powiatowego w rozumieniu art. 227 k.p.a. Na marginesie wyjaśnić jedynie przyjdzie, iż przedmiotowe postępowanie należało do kategorii spraw podlegających ściganiu przez organy nadzoru budowlanego na zasadzie oficjalności, bez potrzeby składania wniosku przez zainteresowaną stronę czy podmiot, gdy wystarczy jedynie jakikolwiek sygnał o domniemanej i szeroko pojętej samowoli budowlanej. Pismo Wójta Gminy Lipowa z dnia 20 lutego 2017 r. podlegało ocenie jako materiał dowodowy zgodnie z zasadami k.p.a., tak samo jak każdy inny dokument znajdujący się w aktach. W ramach postępowania skargowego nie jest możliwa merytoryczna ocena działań, czy też rozstrzygnięć administracyjnych podejmowanych przez organy administracji publicznej. Zgodnie z zasadą jednotorowości proceduralnej - czynności postępowania skargowego nie mogą zastępować regularnej procedury administracyjnej czy też sądowej, uwalniać od ich wymagań i rygorów, a także nie mogą podważać trwałości orzeczeń sądowych lub decyzji administracyjnych. Zasada jednotorowości proceduralnej wyklucza też możliwość wykorzystania procedur postępowania skargowego i procedury administracyjnej (jurysdykcyjnej) równoległe lub kolejno po sobie w tożsamej sprawie. Oznacza to, że w ramach procedury skargowej nie ma podstaw do weryfikacji rozstrzygnięć (decyzji, postanowień), które były lub mogą być oceniane w ramach procedury odwoławczej, jak i w postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Na marginesie podkreślenia wymaga też, że ani organy administracji publicznej, ani też sądy administracyjne nie są powołane do rozstrzygania sporów o charakterze cywilnoprawnym. Zarówno organy administracji jak i sąd administracyjny nie są przy tym uprawnione, ani zobowiązane do udzielania stronom porad prawnych poza zakresem ewentualnie prowadzonej sprawy i wskazywania środków prawnych umożliwiających realizację ich interesów. W ramach postępowania na gruncie prawa budowlanego ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich sprowadza się bowiem do zbadania wymogów prawa budowlanego. Ochrona przed skutkami innych uciążliwości możliwa jest jedynie na drodze procesu cywilnego przed sądem powszechnym.

Mając powyższe na uwadze, Śl. WINB stwierdza, że w świetle uczynionych ustaleń pozostałe zarzuty zawarte w odwołaniu Skarżących pozostają bez wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia organu odwoławczego. Postępowanie w przedmiotowej sprawie należało umorzyć jako bezprzedmiotowe na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 k.p.a. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 k.p.a. oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Oznacza to, iż wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, że niepotrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie wszystkich tych okoliczności w sprawie (zob. wyrok NSA z dnia 14 października 2010 r., II OSK 1581/09).

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Z. up. Śląskiego Wojewódzkiego
Inspektora Nadzoru Budowlanego

Sebastian Zmuda
NACZELNIK WYDZIAŁU
ORZECZNICTWA ADMINISTRACYJNEGO